

**ภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตยของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในตำบลหนองสิม อำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี**
**THE DHAMMADHIPATEYYA LEADERSHIP OF LOCAL ADMINISTRATIVE
ORGANIZATION AMINISTRATORS IN NONG SIM SUB-DISTRICT, KHEMMARAT
DISTRICT, UBON RATCHATHANI PROVINCE**

พระชัยยา ฐิตเมโธ

Phra Chaiya Thitameto

E-mail: chaiyatunmee@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เพื่อศึกษาระดับ และเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนตลอดถึงปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตยของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในตำบลหนองสิม อำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตยของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ปัจจัยส่วนบุคคลมีความคิดเห็นภาพรวมแตกต่างกันจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ปัญหาและอุปสรรค ประชาชนส่วนใหญ่ขาดการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน ชุมชน สถาบันทางสังคมสังคมตกอยู่ในกระแสบริโภคนิยม ประสบปัญหาการขาดแคลนผู้นำในอุดมคติที่มีวิสัยทัศน์ คุณธรรม ความเสียสละ และเป็นประชาธิปไตย ผู้นำควรมีการจัดประชุมชี้แจงอธิบายให้กับประชาชน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำ; ผู้บริหาร; องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

This research article was to study the level of people's opinions, to compare the people's opinion and the problems, obstacles and recommendations for the Dhammatipateyya style Leadership of local administrators at Nongsim Sub-District, Khemarat District, Ubonratani Province, using Mixed Methods. by overall was at the high level all aspect, Findings were the level of people's opinion on Dahhmatipateyya style leadership of local administrators, People with different gender, age, educational level, occupation, incomes to be different rejecting the research hypothesis. Problems and obstacles were that local administrators did not participation from people. Community and social institutes were in consumerism situation, looking for self interest more than interests for all. At present, many organizations lack Dhammatipateyya style leaders with ideology vision, ethics, sacrifice and democratic minds.

Keywords: Leadership; Local Administrative; Administrative Organization

บทนำ

การปกครองในระบอบประชาธิปไตยในสังคมไทยนั้น เกิดขึ้นตั้งแต่ปี 2475 เป็นต้นมา ซึ่งเป็นการเปลี่ยนมาจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตย ในการปกครองทั้ง 2 รูปแบบนี้ มีความเหมือนกันโดยการใช้อำนาจปกครอง ซึ่งเป็นรูปแบบที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหาของสังคมในแต่ละยุคสมัย ที่เป็นไปตามภูมิปัญญาของตน หลักการในทางพระพุทธศาสนาพบว่า ธรรมาธิปไตยสามารถนำมาสนับสนุนส่งเสริมเพิ่มประสิทธิภาพของหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตยได้ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน พระพุทธองค์กล่าวไว้ว่า ถ้ามีธรรมาธิปไตย ย่อมเจริญรุ่งเรือง เพราะอุปมาประชาธิปไตยเหมือนร่างกายหรือหุ่นยนต์ ส่วนธรรมาธิปไตยเหมือนจิตใจหรือผู้บังคับหุ่นยนต์ กล่าวคือ หุ่นยนต์ดี จะต้องมีคนที่มีปัญญาบังคับ จึงจะสามารถดำเนินไปสู่เป้าหมายโดยปราศจากภัยพิบัติ (ฉันทิพย์ จำเดิมแผ่ดั่งศึก, 2561) ผู้นำที่ประชาชนทุกกลุ่มในสังคม (ที่แม้จะมีผลประโยชน์ต่างกัน) ต้องการเหมือนกันคือ การยึดถือความถูกต้องและประโยชน์สุขของประชาชนเป็นที่ตั้ง การคุ้มครองสวัสดิภาพของประชาชน การปราบปรามการทุจริต การกระจายความเท่าเทียมทางเศรษฐกิจ และการเปิดกว้างรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างหลากหลาย สังคมที่เข้มแข็งต้องจริงจังในการตรวจสอบจริยธรรมขั้นพื้นฐานของผู้นำ การปล่อยปละละเลยจะทำให้เกิดวิกฤตจริยธรรมผู้นำและนำไปสู่วิกฤตประเทศอย่างที่เป็นอยู่ เพื่อความสงบสุขร่มเย็นของประเทศ จำเป็นต้องมีการกำหนดมาตรฐานและกระบวนการตรวจสอบจริยธรรมขั้นพื้นฐานของผู้นำให้ชัดเจน มิฉะนั้นแล้วประเทศจะต้องเผชิญกับวิกฤตและเกิดความบอบช้ำเพราะความรู้คุณธรรมจริยธรรมของผู้นำในหลายระดับ จริยธรรมดังกล่าวพระพุทธศาสนาเรียกว่าธรรมาธิปไตย ผู้นำต้องถือธรรมเป็นใหญ่ คือยึดถือหลักการ ความจริง ความถูกต้อง (วิชณู เครืองาม, 2551)

ดังนั้นปัญหาข้างต้นผู้วิจัย จึงมีความสนใจศึกษาปัญหาของประชาชนที่อาศัยอยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในตำบลหนองสิม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอุบลราชธานีว่าประชาชนมีความคาดหวังต่อลักษณะภาวะผู้นำทางปัจจัยที่สำคัญต่อความสำเร็จขององค์กรทั้งนี้ว่าผู้นำมีภาระหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงที่จะต้องวางแผนสั่งการดูแลอย่างไร และควบคุมให้บุคลากรขององค์กรปฏิบัติงานต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายอย่างไร และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้นำทำอย่างไรหรือมีวิธีการนำอย่างไรจึงทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือผู้ตามเกิดความผูกพันกับงานแล้วทุ่มเทความสามารถ และพยายามที่จะทำให้งานสำเร็จด้วยความเต็มใจ ด้านประชาสัมพันธ์ขององค์กรบริหารส่วนตำบล ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับบุคลากรที่จะนำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในตำบลหนองสิม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอุบลราชธานีมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและเป็นที่ต้องการของประชาชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตยของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในตำบลหนองสิม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตยของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในตำบลหนองสิม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอุบลราชธานี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัญหาและ ข้อเสนอแนะ สำหรับภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตยของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในตำบลหนองสิม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอุบลราชธานี

วิธีการดำเนินงานวิจัย

รูปแบบการวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีแบบผสมวิธี โดยการวิจัยเชิงปริมาณใช้วิธีดำเนินการวิจัยเชิงสำรวจโดยเก็บข้อมูลจากประชาชนในเขตตำบลหนองสิม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอุบลราชธานี มีจำนวน 3,900 คน (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งอำเภอยางชุมน้อย, 2562) คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, T., 1973) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 355 คน เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีดำเนินการวิจัยแบบสัมภาษณ์ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 8 คน เลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเจาะจง และวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตยของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในตำบลหนองสิม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอุบลราชธานี” ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตอบวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ข้อ ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตยของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในตำบลหนองสิม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตยของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในตำบลหนองสิม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมและรายด้าน (n=363)

ที่	ภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตย	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	ด้านผู้นำการแลกเปลี่ยน	3.90	0.54	มาก
2	ด้านผู้นำการเปลี่ยนแปลง	3.99	0.52	มาก
3	ด้านผู้นำจริยธรรม	3.93	0.52	มาก
	รวม	3.94	0.53	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตยของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในตำบลหนองสิม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.94$, S.D.=0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน กล่าวคือ ด้านผู้นำการเปลี่ยนแปลง ด้านผู้นำจริยธรรม และด้านผู้นำการแลกเปลี่ยน ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตยของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในตำบลหนองสิม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอุบลราชธานี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตยของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในตำบลหนองสิมอำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอุบลราชธานี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ค่า t	ค่า F	Sig.	ผลการศึกษา	
						ยอมรับ	ปฏิเสธ
1.	เพศ	ภาวะผู้นำ	6.459	-	0.002	✓	-
2.	อายุ	ภาวะผู้นำ	-	7.695	0.002	✓	-
3.	การศึกษา	ภาวะผู้นำ	-	14.091	0.001	✓	-
4.	อาชีพ	ภาวะผู้นำ	-	12.992	0.000	✓	-
5.	รายได้	ภาวะผู้นำ	-	15.707	0.001	✓	-

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตยของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในตำบลหนองสิม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอุบลราชธานี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตยของผู้ปกครองส่วนท้องถิ่นโดยภาพรวมแตกต่างกัน ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการศึกษาปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตยของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในตำบลหนองสิม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตยของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในตำบลหนองสิม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอุบลราชธานี

ปัญหา/อุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
1) ผู้นำที่จะดำรงอยู่ในสังคมต้องเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ที่ดี	1) ผู้นำมีส่วนสำคัญในการกำหนดปัญหา ตัดสินใจวางแผนและรับผิดชอบต่อความอยู่รอดหรือการพัฒนาของกลุ่ม
2) สถานที่ราชการของรัฐ ขาดอิสระและความคล่องตัวในการบริหารจัดการขาดการมีส่วนร่วม	2) ควรมีการอธิบายให้กับประชาชนเข้าใจโดยผู้นำของหมู่บ้านแต่ละบ้านที่

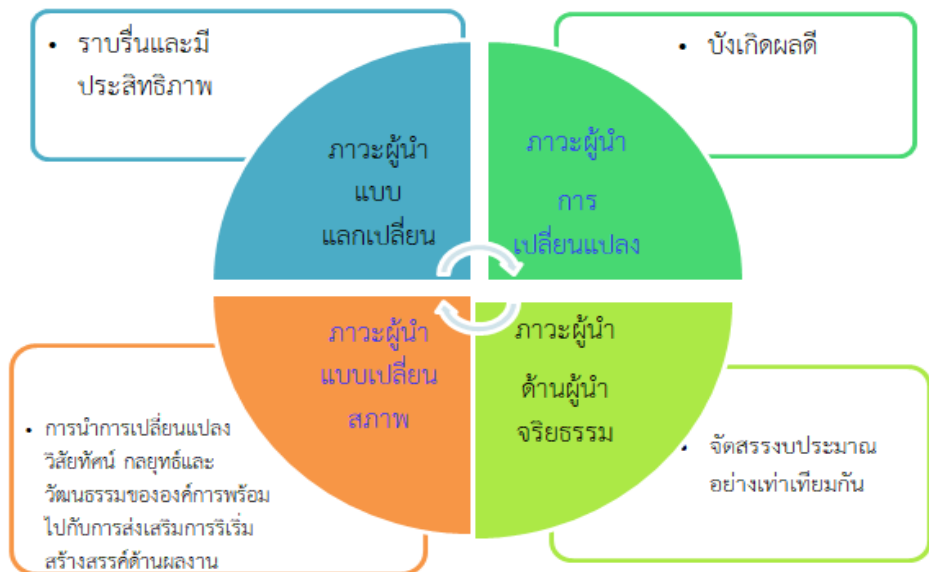
จากตารางที่ 3 พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตยของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนส่วนใหญ่ขาดการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน สถาบันทางสังคมตกอยู่ในกระแสบริโภคนิยม เห็นแก่ประโยชน์ตนมากกว่าส่วนรวมปัจจุบันองค์กรต่าง ๆ ประสบปัญหาการขาดแคลนผู้นำในอุดมคติที่มีวิสัยทัศน์ คุณธรรม ความเสียสละ และเป็นประชาธิปไตย ข้อเสนอแนะ ผู้นำมีส่วนสำคัญในการกำหนดปัญหา ตัดสินใจ วางแผน และรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน ผู้นำควรมีการจัดประชุมชี้แจงอธิบายให้กับประชาชนโดยผู้นำของหมู่บ้านที่มีความใกล้ชิดประชาชนมากที่สุดบังคับใช้กฎหมาย ให้ฝ่ายบริหาร มีจริยธรรม คุณธรรม และมีความยุติธรรมฝึกฝนความสามารถในการใช้อำนาจและชักจูงให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม จนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายและผู้นำเน้นการนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานตามหลักพรหมวิหาร 4 ผู้นำควรเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ การประชุมสัมมนาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตยของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในตำบลหนองสิม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนในตำบลหนองสิม มีความรู้และเข้าใจหลักการที่สำคัญต่อภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตยของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคือ ผู้นำต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นยอมรับความต้องการของผู้ตามด้วยการให้เหตุผลสิ่งของมีค่าตามที่ต้องการ แต่มีเงื่อนไขแลกเปลี่ยนให้ผู้ตามต้องทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือปฏิบัติหน้าที่ได้สำเร็จตามข้อตกลงอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กอบศักดิ์ มุลมัย (2554) ได้วิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิภาพการสอนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษา”ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน

องค์ความรู้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากงานวิจัย

จากองค์ความรู้ที่สังเคราะห์ อธิบายได้ว่า ความสัมพันธ์ของผู้นำทั้งสี่แบบดังกล่าวขึ้นอยู่กับสมมุติฐานความเชื่อว่า ผู้นำที่ประสบความสำเร็จนั้น ต้องวัดจากควมมีประสิทธิภาพ (efficiency) และควมมีประสิทธิภาพ (effective) แล้ว ผู้นำก็จำเป็นต้องแสดงพฤติกรรมทั้งการบริหารจัดการ (managing) ควบคู่ไปกับการนำ (leading) นั่นก็หมายความว่า จำเป็นต้องมีทั้งความเป็นผู้นำแบบแลกเปลี่ยนพร้อมกับภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ แต่ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงสถานการณ์นั้น ๆ เป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ภาครัฐควรมีนโยบายส่งเสริมความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งทักษะการสื่อสารที่ดีของผู้นำ
2. ภาครัฐควรให้บุคลากรยึดหลักคุณธรรม ความสุจริต ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ได้
3. ภาครัฐควรมีนโยบายส่งเสริมการจัดสถานที่ให้บริการแก่ประชาชนอย่างเพียงพอ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ภาครัฐควรส่งเสริมผู้นำที่มีบุคลิกภาพที่ดี คือ มีร่างกายที่ดูสะอาด มีสุขภาพแข็งแรง
2. ภาครัฐควรส่งเสริมผู้นำที่มีคุณธรรมจริยธรรม ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม
3. ภาครัฐควรส่งเสริมผู้นำที่รู้จัก ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตยของหน่วยงานภาครัฐ
2. ควรมีศึกษาการพัฒนาศักยภาพผู้บริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. ควรเปรียบเทียบภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตยของภาครัฐและภาคเอกชน

เอกสารอ้างอิง

- กอบศักดิ์ มูลมัย. (2554). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิภาพการสอนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา* (รายงานการวิจัย). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- เกศสุตา โภคานิตย์ และกัฬหา หนูยศ. (2560). *บทบาทผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นกรณีศึกษานายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาเสียว อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร. 5(พิเศษ).*
- ฉันทิพย์ จำเดิมเผด็จศึก. *วรรณชนพล หิรัญบุรณะ (2561). การส่งเสริมประชาธิปไตยด้วยหลักธรรมาธิปไตย. วารสารรัชต์ภาคย์, 12(26).*
- ชัยวุฒิ วรพินธุ์ และคณะ. *คุณลักษณะภาวะผู้นำยุคใหม่กับสมรรถนะการบริหารงานแบบมีอาชีพของปลัดเทศบาลในภาคกลาง. วารสาร สมาคมนักวิจัย, 19(1).*
- พระมหามานะ พุทธิวิริโย (นามนันท) (2555). *ภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ (วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.*
- ภาณุวัฒน์ สังสกูล และคณะ (2559). *คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้นำท้องถิ่นเทศบาลตำบลทุ่งลาน อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ, 16(1).*
- วิชญ์ เครืองาม และกลุ่มงานผลิตเอกสาร สำนักประชาสัมพันธ์ (2551). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. กรุงเทพฯ: สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.*

สำนักทะเบียนอำเภอเขมราฐ. (2562). ข้อมูลจำนวนครัวเรือน. สืบค้น 25 ธันวาคม 2562, จาก <https://www.bora.go.th>

Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. New York .Harper and Row Publications.